Augusztus 11-én, Assisi Szent Klára ünnepén közel ötvenen keltünk útra Flóri atya áldásával Szekszárd felé. Hátrahagyva a sok-sok teendőt, a napi gondokat, és rábíztuk magunkat másokra, lemondva arról, hogy ezen a napon én irányítsam az életem folyását.

Az ismerősök beszélgetését néhány pillanatra csak egy-egy kedves kínálás szakította meg. Beszéltünk örömeinkről, gondjainkról. Mindenről, amit belülről fakad. Figyelmesen hallgattuk egymást, fontosak voltunk a másik számára. Mire Szekszárdra értünk egy családdá váltunk a buszon.

Alig léptünk le a buszról, még körül nézni sem volt időnk, máris előkerült Kovácsné Lengyel Klárika. Mintha semmi más dolga nem lenne ezen a világon, elkezdett kalauzolni minket a téren. Egész nap töretlen lelkesedéssel vezetett bennünket.

Az egyik kiemelkedő esemény a szentmise volt. Az első perctől az utolsóig lélekemelő és elgondolkodtató volt. Kiemelném Bíró László püspök úr és Imre atya szentbeszédét. Mindketten szívvel-lélekkel beszéltek, nagyon fontos és mély gondolatokat közölve. Püspök úr az aznapi szent, Szt. Klára példamutató szerzetesi életéből emelt ki eseményeket. Fontos volt Klára életében, hogy meghatározó döntést tudott hozni. Amikor a döntést meghozta az Úr mellett, nem hátra nézett, hanem lángolt a szíve, s előre tekintett. Mindehhez az Oltáriszentség iránti tisztelete, szeretete adott erőt. Imre atya az egység, a szeretetközösség szépségéről beszélt mindannyiunkat lelkesítve. Állandóan úton vagyunk, zarándokúton, tele új kihívásokkal, lehetőségekkel. Ilyen értelemben Szekszárdra is zarándokolni jöttünk. A csodálatos Gounod Kis miséje csendült fel. A Liszt Ferenc Pedagógus kórus, és a Szekszárdi Kamarazenekar is közreműködött, mely még szebbé tette ünnepünket!

A szentmisét követően a szekszárdi testvérek csodálatos, szeretetteljes vendéglátását élvezhettük. Nagyon finom ebédet kaptunk, finomabbnál finomabb süteményeket ízlelgettünk.A bőség kosara volt! Megállapítottuk, hogy a szekszárdi bor tényleg világhírű.

Sietnünk kellett a Vármegye házára, ahol Csilla, egy csodálatosan tartalmas idegenvezetést adott. Igazi szellemi töltekezés volt számunkra! Ezt gazdagította a Babits házban tett látogatásunk is. Megtapasztalhattuk, hogy a kultúra és hit nagyon szépen megfér egymás mellett.

A remete kápolna szintén különleges varázzsal bírt, mintha csak egyként dobogott volna a szívünk. Igazi ajándék lehetett mindenki számára az itt végzett Szentségimádás. Igaz ez csúsztatta el az időnket, de remélem mindenkinek az Örök élet felé! Köszönet illeti Bíró Püspök Úr határozottságát, aki nagyon szerette volna megadni szekszárdiként ez az örömet nekünk.

Mit élhettünk meg még az Ő adományai közül? Nagyon mély dolgot. Hogyan kell szeretni szülőföldünket, hazánkat, egyházunkat. Mindezt mély alázattal, derűvel és belé ivódott szeretettel és természetességgel adta át nekünk. Napokig tudtuk volna Tőle hallgatni a város és Szent László kapcsolatát és az ottani szokásokat. Ismeri és szereti városát, ezt a kalauzolása is mutatta. Nekünk szekszárdiaknak ennek a kápolnának a búcsúja nagyon fontos, Kisboldogasszony napja – hallottuk Tőle. Ezen a napon mi Újszegediek is más alkalomra ugyan, de összejövünk, s így a közös imádság is összekapcsol bennünket.

A borkóstolón való együttlét csak hab volt a tortán. Szekszárd legidősebb borásza Márkvárt János bácsi megtanított arra, hogyan lehet önzetlenül, szeretettel adni. Az Ő egyik borát kóstolhattuk ebédnél és lent a pincéjében még több fajtát is. Köszönet és hála Neki is! Bacsmay atya jelenléte arra mutatott rá, hogy a keresztény ember lehet derűs, vidám és optimista!

Mindannyiunk szívében volt valami várakozás ezen a napon. Valószínű ezt mindenkinél felülmúlta a kapott kincsek sokasága. Bizonyára sok mindent ki lehet volna még emelni, a súlypontok is mindenkinél máshol lehettek. Abban azonban valószínűleg mindannyian egyetértenénk, hogy lelkiekben nagyon gazdag napunk volt. Szinte rezgett a levegőben az összetartozás, a szeretet. Megélhettük, hogy bár különbözőek vagyunk, mégis egy testet alkotunk Krisztusban. Nemcsak mi újszegediek, hanem minden szekszárdi testvér, akikkel találkoztunk, újra üdvözölhettük egymást, új ismeretségeket szerezhettünk.

Mindenki arra törekszik, hogy az itt kapott kegyelem minél jobban segítse a mindennapokban, s erőt adjon a további életéhez.

Szent Klára bizonyára sokat mondta el Szent Ferenc imádságát, amely azt hiszem nekünk is napi imádságunkká válhat, emlékezve erre a zarándoklatra, mely testi és lelki út is volt sokak számára. Elindulni egy ilyen zarándoklatra nem könnyű! Gyaloglás, lemaradás, a többiek szeretete, türelme, megértése is hozzátartozik. Elfogadni azt, hogy egy-egy eseményről lemaradunk, de nem ez számít! Átélni a testvérek személyes segítségét: Mindez nagy

kegyelem. Azok, akik fizikai nehézségekkel küzdöttek, megmutatták mindannyiunknak, hogyha nehéz is, hittel és szeretettel tovább tudunk menni.

Fölséges és dicsőséges Isten,
ragyogd be szívem sötétségét,
és adj nekem
igaz hitet, biztos reményt és tökéletes szeretet Uram
hogy megtegyem a te szent és igaz parancsodat.

fotó: *Pétervári Lajos, Drávainé Kovács Ágnes*